

Üzenet...

Szerző Administrator
2013. június 16.
Utolsó frissítés 2013. június 16.

A megbékélés nem lehet illúziókergetés
- Üzenet két felelősségteljes értelmiséginek -

Végre megtört a jég!

Népdalénekesként, - aki szinte kizárólag csak énekhanggal szoktam megnyilatkozni, - most mégis szólnom kell. Nem vagyok a szavak embere, (csak az elénekelt szavaké) és mozgalmakhoz sem szoktam csatlakozni. Kivétel a Charta XXI!(olvasható a felvidek.ma honlapján is, illetve a "Tovább..." felíratra kattintva)

Immáron három éve elsők között csatlakoztam Nagymegyeren a Surján László által fémjelzett Charta mozgalomhoz, mert ez a politikai pártok fölé emelő és határokat átívelő megbékélési mozgalom igazán szívemhez közeli, hiszen munkásságom egyik súlypontja az itt élő népek megbékélésének elősegítése. Befogadó optikával szemlélem a népek együttélésének kulturális élményét, bár a politikát távolról figyelem, mégis a szlovák nyelvtörvényre a szlovák-magyar népdalpárhuzamokat tartalmazó Vox Humana albummal reagáltam. A népdal nem ismeri a határokat, nem ismeri a kirekesztést, gyűlöletet. A népdal lelkülete, szépsége azért tudott kimagasló művészetté kristályosodni, mert az egykoron nagyrészt békében egymás mellett élő népek, nemzetek megajándékozták egymást saját népművészetükkel. Politikai véleményt kinyilvánítani ritka alkalom számomra, mert Bartók 1937-ben megjelent gondolata gyakran visszacseng lelkemben: „...ahol a politika kezdődik, ott megszűnik a művészet és a tudomány, megszűnik a jog és belátás.” De jelenleg kivételes eseményről van szó: Stefan Hríb kitüntetése és nyilvános levele Surján Lászlóhoz most erre sarkall. Már jó ideje várom ezt a felemelő, gesztusértékű pillanatot. Az előítéletek lebontása lassú folyamat, de a kis lépések is óriássá tudnak nőni, ha kellő visszhangot kapnak, kellő súllyal. A viszálykodás a politika csinálóknak mindig komoly tőkét jelentett. Most az ellenkezője történik, két felelősségteljes értelmiségi, Stefan Hríb és Surján László felül tudtak emelkedni a két nép sérelmein, így ők többek aktuálpolitikai szócsöveknél. Mindketten vállalták, hogy saját nemzetük „közemberei” akár ki is rekeszthetik őket. A megbékélés, a „kárpát-medenceiség” gyakran monomániás illúziókergetésnek tűnhet, eddig nem volt siker-story, csak harmadik utasnak kijáró magányos, boldogtalan karantén. Hríb és Surján László kéznyújtása most határtalan örömet, bizakodást jelent számomra.

Szvorák Katalin Kossuth-díjas népdalénekes